Lieta Nr.142231211
1-1456-12/25

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2012.gada 19.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Markovs,
piedaloties pieteicējam *V.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.V.* pieteikuma par Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2011.gada 21.jūlija lēmuma Nr.1-24/132 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 9.jūlijā Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.130299477, kurā konstatēja, ka transportlīdzeklis *Jeep* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* novietots stāvēšanai Draudzības ielā pie Kaugurciema ielas 49, Jūrmalā, pārkāpjot 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 128.punktu, par ko atbildība ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10} panta devītajā daļā, un piemēroja administratīvo sodu divdesmit latu apmērā.

Nepiekrītot iepriekš minētajam lēmumam, *V.V.* to apstrīdēja Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšniekam.

Ar Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2011.gada 21.jūlija lēmumu Nr.1-24/132 (turpmāk – Lēmums) apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[1.1] Vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētot apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, administratīvā pārkāpuma fakts ir nenoliedzams. Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktā ir noteikts, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav – brauktuves malā. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

[1.2] Par LAPK 149.^{10} panta devītās daļas pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs, līdz ar to Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas darbiniekiem nav pienākums vērtēt piemērojamā naudas soda apmēru un veidu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, *V.V.* (turpmāk – pieteicējs) iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2011.gada 15.augusta lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

Administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma sastādīšanas brīdī pieteicējs bijis pie savas automašīnas un jautājis inspektoram, lai parāda viņam ceļa robežas, ko inspektors nav darījis. Pieteicējs inspektora klātbūtnē ar soļiem nomērījis attālumu līdz telefona stabam ielas pretējā pusē, kas sastādījis 5 soļus. Tā kā minimālais ceļa platums ir 6 metri, bet administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma sastādīšanas vietā tas ir vismaz 8 metri, pieteicēja ieskatā viņš nav nobraucis no ceļa.

[3] Jūrmalas pilsētas pašvaldības policija (turpmāk – atbildētāja) sniegusi rakstveida paskaidrojumu. Paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un norāda, ka saskaņā ar Jūrmalas pilsētas domes 2007.gada 12.jūlija saistošo noteikumu Nr.20 "Jūrmalas teritorijas namīpašumu uzturēšanas, saglabāšanas un sabiedriskās kārtības saistošie noteikumi" 33.punktu zaļā zona ir zālienu un apstādījumu teritorijas, arī liegumi un īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, bet iepriekš minēto saistošo noteikumu 69.3.punkts noteic, ka par transportlīdzekļu novietošanu pretī namu ieejai, aizšķērsojot piekļūšanu tai vai novietošanu zaļajā zonā, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu līdz Ls 20. Pamatojoties uz iepriekš minēto, atbildētāja uzskata, ka administratīvais sods ir likumīgs un samērīgs.

[4] Pieteicējs lietā sniedzis rakstveida paskaidrojumu, kurā norāda turpmāk minēto. Veicot pārkāpuma vietas apskati, konstatējis, ka attālums starp žogiem ir 10 metri. Transportlīdzeklis bijis novietots 1,2 metrus no žoga labajā pusē un 2,1 metru no ceļa ass līnijas, tāpēc nevar uzskatīt, ka tas atradās zaļajā zonā.

[5] Uz tiesas sēdi atbildētājas pārstāvis nebija ieradies. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. Izvērtējot lietas materiālu, tiesa nekonstatēja Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantā norādītos pamatus lietas atlikšanai, uzklausot pieteicēja viedokli, ka lietu iespējams izskatīt bez atbildētājas pārstāvja klātbūtnes, tiesa atzina par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētājas pārstāvja klātbūtnes.

Pieteicējs tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādīto.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, uzklausot pieteicēja paskaidrojumus un pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka Lēmums ir atceļams, bet pieteikums apmierināms.

[7] Lēmums ir pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts, kas pamatots ar Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta devīto daļu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta devītā daļa paredz, ka par citu šajā kodeksā neminētu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona transportlīdzekli novietojusi stāvēšanai vietā, kur tas nav atļauts, bet atbildība par šādu pārkāpumu nav paredzēta atsevišķā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa tiesību normā.

[8] Lietā nav strīda, ka 2011.gada 9.jūlijā pieteicējs bija novietojis stāvēšanai transportlīdzekli Draudzības ielā pie Kaugurciema ielas 49, Jūrmalā atbilstoši kā to fiksējuši Jūrmalas pašvaldības policijas darbinieki fotogrāfijās *(lietas 7. – 9.lapa).*

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs, novietojot stāvēšanai transportlīdzekli, ir ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkta prasības un vai vieta, kur pieteicējs novietojis stāvēšanai transportlīdzekli, ir atzīstama par tādu, kur transportlīdzekļu stāvēšana ir aizliegta.

[9] Lēmums pamatots ar Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktu, kas noteic, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, – brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

Tādējādi minētā tiesību norma vispārīgi reglamentē transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas kārtību uz ceļiem un brauktuvēm, nosakot, ka šīs prasības tiek pārkāptas, ja

transportlīdzeklis nav novietots iespējami vairāk pa labi uz nomales, brauktuves malā izveidotos šim nolūkam paredzētos paplašinājumos, brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

[10] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tātad, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu ir jānoskaidro, vai vispār administratīvais pārkāpums ir izdarīts, tostarp vai izdarītais pārkāpums ir pareizi kvalificēts.

[11] No lietā esošajām fotogrāfijām tiesa konstatē, ka transportlīdzeklis bija daļēji novietots stāvēšanai zaļajā zonā blakus brauktuvei malā *(lietas 7. – 9.lapa).*

Līdz ar to lietā ir pārbaudāms, vai pieteicējs vispār ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktu un ir saucams pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta devīto daļu.

[12] Ceļu satiksmes noteikumus Ministru kabinets izdevis saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 3.panta otro daļu, kas nosaka, ka ceļu satiksmes kārtību Latvijā nosaka Ministru kabinets, apstiprinot Ceļu satiksmes noteikumus. Savukārt Ceļu satiksmes likuma 2.panta 1.punktā ir noteikts, ka likuma mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu.

Ceļu satiksmes noteikumi neparedz aizliegumu transportlīdzekļa novietošanai zālienā, jo Ceļu satiksmes noteikumu mērķis ir ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatorisko un tiesisko pamatu noteikšana un drošas ceļu satiksmes organizācija, nevis vides aizsardzība. Ceļu satiksmes noteikumi neregulē transportlīdzekļu braukšanu pa teritorijām ārpus ceļa robežām – pa lauku, mežu, dārzu un citām tamlīdzīgām vietām, kā arī transportlīdzekļu novietošanu šādās vietās.

Tādējādi atbildētājas atsaukšanās uz Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktu šajā gadījumā ir nepamatota.

[13] Transportlīdzekļu novietošanu zālienos (braukšanu pa tiem) parasti ierobežo konkrētās teritorijas regulējums (piemēram, dabas liegumos ierobežojumi ir noteikti ar likumu, pilsētās ierobežojumi ir noteikti ar pašvaldības saistošajiem noteikumiem).

Jūrmalas pilsētas pašvaldība 2007.gada 12.jūlijā ir izdevusi saistošos noteikumus Nr.20 „Jūrmalas teritorijas namīpašumu uzturēšanas, saglabāšanas un sabiedriskās kārtības saistošie noteikumi" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.20). Šo noteikumu 69.3.apakšpunkts noteic, ka par transportlīdzekļu novietošanu pretī namu ieejai, aizšķērsojot piekļūšanu tai vai novietošanu zaļajā zonā, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu līdz LVL 20.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.20 44.punktu par noteikumu pārkāpumu sastādīt administratīvā pārkāpumu protokolu ir tiesīgas pašvaldības policijas amatpersonas, būvvaldes amatpersonas, Jūrmalas pilsētas domes deputāti, pilnvarotā persona par vides un zivju resursu uzraudzību un aizsardzību Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā un valsts policijas amatpersonas.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.20 45.punktu administratīvā pārkāpuma lietas izskata Jūrmalas pilsētas domes administratīvā komisija un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 210.panta otro daļu pašvaldību administratīvās komisijas izskata administratīvo pārkāpumu lietas par pašvaldību saistošo noteikumu pārkāpumiem.

No iepriekš minētā tiesa secina, ka Jūrmalas pašvaldības policija bija tiesīga sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu. Savukārt lēmums par soda piemērošanu atbilstoši Saistošo noteikumu Nr.20 45.punktam un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 210.panta otrajai daļai bija jāpieņem Jūrmalas pilsētas domes administratīvajai komisijai, kuras kompetencē ietilpst lietu par pašvaldību saistošo noteikumu pārkāpumiem izskatīšana. Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 214.[1]pantā un Saistošajos noteikumos Nr.20 pašvaldības policijai šādas tiesības nav paredzētas.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa konstatē, ka pašvaldības policija nepamatoti kvalificējusi pārkāpumu pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta devītās daļas, kā pārkāpumu, kas izdarīts ceļu satiksmē. Pārkāpums bija jākvalificē, atbilstoši Saistošajiem noteikumiem Nr.20, kā pārkāpums, kas ir vērsts pret zaļās zonas bojāšanu.

Tā kā pārkāpums kvalificēts nepareizi un lēmumu par administratīvo sodīšanu pieņēmusi iestāde (amatpersona), kurai konkrētā administratīvā akta izdošana nav piekritīga, Lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta devīto daļu ir atceļams.

Vienlaikus tiesa secina, ka nav iespējams administratīvā pārkāpuma lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai, jo lietas izskatīšanas brīdī konstatējams apstāklis, kas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punktu nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, proti, ir pagājis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta pirmajā daļā paredzētais četru mēnešu termiņš administratīvā soda uzlikšanai pārkāpējam. Tādējādi, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, administratīvā lieta ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punktu un 286.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

nosprieda:

apmierināt *V.V.* pieteikumu par Jūrmalas pašvaldības policijas 2011.gada 21.jūlija lēmuma Nr.1-24/132 atcelšanu.

Atcelt Jūrmalas pašvaldības policijas 2011.gada 21.jūlija lēmumu Nr.1-24/132 par *V.V.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta devītajā daļā paredzēto pārkāpumu un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Markovs